

Landet, og ei ubestemt. En saadan Told vilde tillade os at bestjæftige vore Møller med Hampfrø i de Nar, i hvilke det forekommer i større Mængde, og være os nogen Erstatning for det aftagende Forbrug af Rapsolier, og det vil vistnok være vanskeligt at anføre nogen vægtig Grund for større Toldfrihed for denne Olie end for andre.

Som Kuriosum bemærkes, at medens Hampolie skal indgaa toldfrit i Danmark fra Rusland ifølge en bestaaende Traktat, er Indførsels-tolden i Rusland paa denne Vare, som paa alle andre Olier, 19¹/₅ D. pr. dansk Pd., nemlig 2 Rubel 20 Kop. for 1 Pud (1 Guldrubel er lig 2 Kr. 82¹/₄ D. og 1 Pud lig 32¹/₃ Pd. dansk).

I Betænkningen af 8de Mai 1882 udtaler Udvalgets Flertal angaaende Punkt 1 i Oliemøllernes Andragende:

„Endvidere har Udvalgets Flertal ikke i selve Bestaffenheden af Oliemøllernes Produktion, eller i de øvrige i Andragendet anførte Omstændigheder fundet nogen tilstrækkelig Grund til at antage, at den under Position 106 i Forslag bragte Told paa 2 D. pr. Pd. ikke skulde kunne afgive en tilstrækkelig Beskyttelse for dem“

Til disse Udtalelser kunne vi jo Intet bemærke — kun beklage, at det var saa — men, naar der derpaa i Betænkningen fortsættes, som følger:

„ tilmed da de selv (altsaa Oliemøllerne) i et tidligere indgivet Andragende have erklæret sig tilfredse med en Told af 1¹/₂ Skilling pr. Pd.“
 Saa er det os uagtet ikke klart, at en saadan Udtalelse fra os — som tilmed maa skrive sig fra et langt tilbageliggende Tidspunkt — om at kunne nøies med 3¹/₈ D. (1¹/₂ Skilling) giver grundet Anledning til at drage den Slutning, at saa er 2 D. ogsaa nok!

Hermed tillade vi os at henstille Sagen til det høitærede Udvalgs Overveielse, idet vi fluttelig kun endnu skulle tilføie, at hvis vi ansaa en Told af 4 D. pr. Pd. for uforment høi til Beskyttelse mod Udlandets Konkurrence, vilde vi anse de bestaaende Fabrikers — altsaa vore — Interessjer bedst varetagne ved en Nedsættelse; thi i uforment høi Beskyttelse ligger en Fare for Anlæg af endnu flere indenlandske Fabriker, og de senere Aars aftagende Forbrug af vore Fabrikata — de af Raps tilvirkede Olier — herhjemme har — hvis det var fornødent — tilstrækkeligt belært os om Betydningen af indenlandsk Overproduktion:

Anmærkning Nr. 1.

Angaaende Kvaliteten af danske Hørfrøager kontra engelske Hørfrøager.

Bilag Nr. 1 er en Pris-Nota fra Wilmington Oil Mills i Hull, der viser, at bedste Vintager kun garanteres af 95 pCt. Renhed; dette er begrundet i, at Kalkutta-Hørfrø ikke kan kjøbes af større Renhed end 96 pCt., hvori endda er indbefattet at andet, olieholdigt Frø regnes = halv Hørfrøværdi.

Af Bilag Nr. 2 (en lille Samling af Sluttedler fra 1888 og 1889 for en enkelt Oliemølle i Kjøbenhavn) vil fremgaa, at her ofte kjøbes Hørfrø, indeholdende 98 pCt. rent Hørfrø, og at Kalkutta-Hørfrø ligeledes her kjøbes paa Basis af 96 pCt. Renhed.

Anmærkning Nr. 2.

Angaaende Omkostningerne ved at sende Oliefager herfra til England:

Bilag Nr. 3 er en Meddelelse fra Hr. Grosserer S. Bernburg her — den største Råge-Exportør — ifølge hvilken ovennævnte Omkostninger ere, selv ved en saa lav Pris som Vstr. 7 pr. Ton à 2030 Pd. dansk, Fragt 8 sh. à 10 sh., hvilket Hr. Bernburg mundtligt har forklaret saaledes, at til London fragtes aldrig under 10 sh., ei heller under normale Forhold til Skotland, til hvilket sidste Sted Mangel paa Gods dog undtagelsesvis har trykket Fragten til 8 sh.

Kalkulationen maa derfor opstilles saaledes:

Fragt	10 sh.
3 pCt. af Vstr. 7	4 — 3 d
	Kommission, Kurtag og Sø-Asurance
	2 — „ - Ladningsomkostninger

16 sh. 3 d pr. engelsk Ton = 2,240 Pd. engelsk eller 2,030 Pd. dansk Cours 1820 = Kr. 14,79 eller pr. 100 Pd. c. 73 D.